ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΕΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

ATHENS SCHOOL OF FINE ARTS
SCHOOL OF FINE ARTS
DEPARTMENT OF FINE ARTS

ΤΟΜΕΑΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ/ PAINTING DIVISION
ΙΒ΄ Εργαστήριο / Painting Studio 12
Δ/ΝΤΗΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ/STUDIO DIRECTOR
Πολύδωρος Καρυοφύλλης (Poka-Yio)

Πτυχιακή Εργασία
Graduate (Batchelor) Thesis

This is the portrait of an empty stomach.
Αυτό είναι το πορτραίτο ενός άδειου στομαχιού.

Αικατερίνη Αλεξανδρή / Aikaterini Alexandri
A.M. / R.N. : 2020-4431

Επιβλέπων Καθηγητής/Supervisor Professor
Poka-Yio (Πολύδωρος Καρυοφύλλης)

Αθήνα, Νοέμβριος 2026

ΔΗΛΩΣΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

«Δηλώνω ότι είμαι η αποκλειστική δημιουργός της πρωτότυπης εργασίας, νόμιμη κάτοχος των πνευματικών δικαιωμάτων της και ότι έχω το δικαίωμα, να παραχωρήσω τα δικαιώματα που αναφέρονται στην παρούσα άδεια.

Βεβαιώνω, ότι το σύνολο του τεκμηρίου που καταθέτω αποτελεί γνήσιο έργο παραχθέν από εμένα και δεν παραβιάζει τα δικαιώματα άλλου δημιουργού με οποιονδήποτε τρόπο.

Το τεκμήριο/α που καταθέτω είναι το τελικό εγκεκριμένο έργο από την εξεταστική επιτροπή, δεν προκύπτει από λογοκλοπή ή νοθευμένη έρευνα, δεν προσβάλει πνευματικά δικαιώματα άλλων δημιουργών και δεν παραβιάζει προσωπικά δεδομένα.

Ως κάτοχος των πνευματικών δικαιωμάτων της εργασίας αυτής, παραχωρώ στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών το μη-αποκλειστικό δικαίωμα δημοσίευσης και διάθεσης της ψηφιακής μορφής της εργασίας μου, εντός και εκτός του δικτύου, μέσω του Ιδρυματικού Αποθετηρίου «Art-IA», με την προϋπόθεση ότι διατίθεται με μία από τις άδειες που έχω επιλέξει κατά την αυτό-απόθεση. Η εν λόγω παραχώρηση δεν συγκρούεται με δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας τρίτων ή με παραχωρηθέντα ήδη από εμένα σε τρίτους σχετικά δικαιώματά μου. Η βιβλιοθήκη δεν ασκεί κανενός είδους επιμέλεια στο περιεχόμενο της εργασίας μου και αναλαμβάνω πλήρως την ευθύνη του περιεχομένου της.

Η έγκριση της παρούσας εργασίας δεν υποδηλώνει απαραιτήτως την αποδοχή των απόψεων της συγγραφέως από την Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών.

Ευχαριστίες - Αφιερώσεις

Poka-Yio

Εύη Ρουμάνη

Μάνος Τσιχλής

Εμμανουέλα Αλεξανδρή

Victor Diaz

Στάθης Νούλας

Αθανάσιος Μαντινίδης

2/11/2026

Κατερίνα Αλεξανδρή

Κεντρική ιδέα/Θέμα του έργου

Υπάρχει μια σύνδεση μεταξύ ηλικιακής παλινδρόμησης, ερωτισμού και ντροπής που θα προσπαθήσω να περιγράψω. Δεν έχει συγκεκριμένη μορφή, σχηματίζεται ψάχνοντας και παρακινείται από μια έντονη πείνα για κάτι, για μια εικόνα. Ένα κυνήγι στη χωματερή του YouTube, ανάμεσα σε ιδιωτικές στιγμές χαμηλής ανάλυσης που αν τεντώσω αρκετά παράγουν ένα συναίσθημα που αρνείται να μπει σε λέξεις, αρνείται και να φύγει.
Εικόνα και ο ήχος παλινδρομούν εξίσου, όσο και εγώ που ψάχνω. Παλινδρομούν και αποσυντίθενται μέχρι να γίνουν ένας πολτός, ένα διάλυμα αποτελούμενο από ετερογενή υλικά. Η πείνα δεν θα ικανοποιηθεί λόγω της φύσης της, αλλά ίσως καταφέρω να τεντώσω το χρόνο και το χώρο που η εικόνα καταλαμβάνει μέχρι να βρεθεί ένα απειροελάχιστο θραύσμα να κατοικήσω στιγμιαία. Το αρχειακό υλικό σχηματίζει μια τραχιά επιφάνεια πάνω στην οποία μπορώ να ακουμπήσω τα χέρια μου, στις τρύπες της να χώσω τα δάχτυλα μου και να κρεμαστώ. Όσο περισσότερες οι τρύπες τόσο πιο εύκολο το κρέμασμα. Τι θέλω από αυτή την εικόνα; Τίποτα που να μπορεί όντως να μου δώσει. Δεν προσπαθώ να ανακατασκευάσω τα θραύσματα, αλλά να επιμηκύνω μια συνάντηση που μοιάζει οικεία. Η αναζήτησή δεν αποκαλύπτει κάποια αυθεντική εικόνα ή ένα συναίσθημα που να κρύβεται από κάτω, αντιθέτως· αποσυνθέτει την εικόνα ακόμα περισσότερο, το υλικό αλλοιώνεται και καταρρέει αντιστεκόμενο σε οποιαδήποτε προσπάθεια κατοχής του (φτάνω τελικά στον ΠΟΥΡΕ). Η αποσύνθεση γίνεται ένας μηχανισμός αυτοάμυνας της εικόνας. Το κυνήγι μια καταναγκαστική προσπάθεια να ξεπεράσω τις αντιστάσεις της. Προσπαθώ να την κάνω να λυγίσει και έτσι παλεύουμε.
Γιατί χρειάζομαι την εικόνα κάποιου άλλου για να προσεγγίσω την δική μου επιθυμία; Το ανώνυμο υλικό είναι ένα αιωρούμενο, μετέωρο παρελθόν. Αυτές οι εικόνες γίνονται καθρέφτης και ασπίδα, η απόσταση μεταξύ μας επιτρέπει στην επιθυμία να πάρει μια πιθανή μορφή. Χρειάζομαι μια εικόνα παιδικής ηλικίας γιατί δεν μπορώ να κοιτάξω την δική μου. Σχηματίζεται ο δρόμος προς το αβάσταχτο. Η ηδονοβλεπτική θέση επιτρέπει οικειότητα χωρίς την ανάγκη ανταπόδοσης. Εγγύτητα χωρίς έκθεση. Παραμένω αρτιμελής αλλά το στομάχι μου είναι άδειο.
Όσο η εικόνα παλινδρομεί και αποσυντίθεται, τόσο πιο κοντά φαίνεται να φτάνει σε αυτό που μου διαφεύγει. Η παιδική επιθυμία οργανώνεται διαφορετικά απ' ότι μπορώ να θυμηθώ. Η ενήλικη επιθυμία γίνεται αντιληπτή μέσω της απουσίας. Κάτι λείπει οπότε ψάχνεις να το βρεις. Αλλά στην παιδική ηλικία το να θες και το να αναμένεις, το να θες και το να έχεις, η παρουσία και η απουσία είναι μάλλον λιγότερο διαχωρισμένα. Παλινδρομώ ευχόμενη να επιστρέψω σε μια κατάσταση στην οποία το αντικείμενο της επιθυμίας μου δεν απουσιάζει αμετάκλητα. Οπότε συνεχίζω να ψάχνω και να ψάχνω και το ψάξιμο το ίδιο γίνεται ερωτική πράξη. Το ερωτικό φορτίο ενυπάρχει στο μεσοδιάστημα ανάμεσα στο σχεδόν το έχω, και στο δεν μπορώ ποτέ να το έχω. Επιθυμία που παράγεται από την αδυναμία ανάκτησης του αντικειμένου της. Πείνα όχι για το παρελθόν, μα για μια εικόνα του παρελθόντος. Αλλά επειδή η πείνα συνιστάται από την απουσία, η τέλεια εικόνα θα κατέστρεφε την ανάγκη που με κινητοποιεί να την ψάξω.

Κομμάτι αυτού που αποτρέπει την πείνα από το να πάρει σάρκα και οστά και να ζητήσει ό,τι είναι αυτό που θα μπορούσε να την καλύψει είναι η ντροπή. Το άδειο στομάχι, αυτό το περίβλημα, αυτή η πτύχωση δέρματος, αυτή η κοιλότητα, είναι φτιαγμένη ουσιαστικά από μόρια ντροπής. Θα μπορούσες να τη σκεφτείς σαν μετενσάρκωση της ντροπής σε δέρμα, ντροπή σε στερεή μορφή. Ντρέπεται για αυτά που ποθεί και περισσότερο για αυτά που απεχθανόταν ή ποθούσε ερωτικά όταν ήταν στομάχι παιδικό.
Αυτό είναι το πορτραίτο ενός άδειου στομαχιού. Θέλω να βρω μια εικόνα που να εξαλείψει το γεγονός ότι είναι πια πολύ αργά. Καμιά εικόνα δεν μπορεί να το κάνει αυτό. Ίσως ψάχνω για κάτι περισσότερο πρωτόγονο παρά αυτοβιογραφικό. Ίσως το κυνήγι πρέπει να γίνει ανάμεσα σε ξένες εικόνες γιατί αυτό που ψάχνω είναι η εικόνα ενός υποκειμένου πριν εγκαθιδρυθεί η διάκριση μεταξύ του δικού μου και του δικού σου παρελθόντος. Το ανώνυμο παιδί στέκεται σε μια θέση που κάποτε μοιραζόμασταν και στην οποία κανένας μας δεν μπορεί να επιστρέψει οπότε συνεχίζουμε να ψάχνουμε.

Λέξεις Κλειδιά: ηλικιακή παλινδρόμηση, ερωτισμός, ντροπή, αρχειακό υλικό, επιθυμία

Description of the project

There is a connection between age regression, eroticism and shame that I care about, in the flesh of a scavenger hunt inside YouTube's junkyard, to stretch moments that exist in low quality home videos. A pursuit to stretch time and space and live inside of them, that produce this feeling that refuses to be named and refuses to be gone. A kind of hunger for an image, for remembering something, a hunger that I know it can never be satisfied because of its nature. The image and sound of this found footage regresses as much as oneself in this hunt that is driven by this hunger. They regress and decompose until they become a mush, a solution of heterogeneous materials. Time and space merge in childhood memories but it's more than that.
You stretch the time and space that the image occupies until you find a tiny fragment you can inhabit for an instant. The material forms a kind of rugged surface on which you can place your hands, in its holes you can insert your fingers and hang, the more the holes the easier your grasp and the climb. What do you want from this image? Nothing that the image can actually give you. I am not trying to remember or reconstruct the fragments in my mind but prolong an encounter that reminds me of something. The search does not uncover an original image or a feeling underneath, on the contrary, it decomposes the image even further. It deteriorates and collapses, resisting any attempt to be possessed (you eventually arrive to the MUSH). The degradation itself becomes a kind of pictorial defense mechanism. The hunt becomes a compulsive attempt to overcome its resistance. I am trying to make it yield and so we fight.
What does it mean that I require another person's image in order to approach my own desire? The anonymous material is a floating past. Other people's images become a shield, the distance between us allows desire to be projected. The distance that is created by the appropriation is the very condition under which you can approach something unbearable. I need your childhood because I cannot bear to look at mine. The voyeuristic position allows intimacy without reciprocity. It is usually a powerful erotic position because you maintain closeness without being exposed. You remain intact but your stomach is leaking. The more the image regresses the closer it seems to come to the thing that cannot be remembered.
I am not hungry for the past, but for an image of the past that could finally make the hunger stop. I want to find an image that abolishes the fact that I'm too late. No image can do that. Desire in childhood is organised in a different way than the one I can remember. Adult desire is being experienced through absence. Something is missing so you look for it. But in childhood wanting and waiting, wanting and having, presence and absence are perhaps less conceptually separated. Regression is a wish to return to a temporal condition

in which the object of desire has not become irretrievably absent. But because the hunger is constituted by the absence, the perfect image would destroy the very condition that makes you search for it.
Shame might be part of what prevents the hunger from becoming fully presentable. My empty stomach, meaning this container, meaning this fold of skin, meaning this cavity is substantially made of shame molecules, you have to think of them as the incarnation of shame in skin, shame undeniably solidified. Ashamed for what it wants and for what it wanted when it was a smaller stomach.
This is the portrait of a leaky stomach. So you keep searching and searching and the search itself becomes the erotic act. The erotic charge resides in the interval between *I almost have it* and *I can never have it*. A desire produced by the impossibility of recovering its object.
Perhaps I am looking for something more primitive than autobiography. Maybe the hunt has to happen in other people's images because what I am looking for is an image of being a subject before the distinction between my past and your past was fully established. The anonymous child is standing in a position that me and them once shared but neither of us can return to so we keep on searching for something that belongs to no-one anymore.

Keywords: age regression, eroticism, shame, found footage, desire

ΕΡΓΑ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

1. Αυτό είναι το πορτραίτο ενός άδειου στομαχιού

Πληροφορίες έργου:

- Έτος δημιουργίας: 2026
- Υλικά έργου ή τεχνική: ψηφιακό αρχειακό υλικό
- Διάρκεια έργου: 10.28 min

